ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์การออมของครัวเรือนในจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวชารินี ฉัตรไชยสิทธิกูล

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผส. วสันต์ ศิริพูล ผส. พรทิพย์ เชียรซีรวิทย์ อาจารย์ชเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์

ประชานกรรมการ กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เป็น ตัวกำหนดพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือน และวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการออมภาคครัว เรือนในจังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย (1) ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการออกแบบสอบ ถามครัวเรือนจำนวนทั้งสิ้น 434 ตัวอย่าง และ (2) ข้อมูลที่ได้จากเอกสารข้อมูลทางสถิติที่หน่วย งานต่าง ๆ จัดเก็บรวบรวมไว้และจากงานวิจัยต่าง ๆ การศึกษานี้นอกจากจะใช้วิธีการเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายถึงลักษณะโดยทั่วไปของพฤติกรรมการออมของครัวเรือนแล้ว ยังใช้วิธีการเชิงปริมาณ ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดการออมของครัวเรือน โดยการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน เพื่อ พิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่าง ๆ ในสมการที่มีผลต่อการออม ภาคครัวเรือน

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมภาคครัวเรือนโดยรวมของจังหวัด งเชียงใหม่คือ รายได้ของครัวเรือน ขนาดของครัวเรือน และจำนวนผู้พึ่งพิง โดยที่รายได้มีความ สัมพันธ์กับการออมของครัวเรือนในทิศทางเดียวกัน ส่วนจำนวนผู้พึ่งพิงและขนาดของครัวเรือนมี ความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางตรงกันข้าม แต่เมื่อพิจารณาแยกเป็นเขตเมืองและ เขตชนบทพบว่า (1) ในเขตเมืองปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมของครัวเรือนคือ รายได้ของครัว เรือน ขนาดของครัวเรือน จำนวนผู้พึ่งพิงและระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน โดยที่รายได้ และจำนวนผู้พึ่งพิงของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการออมในทิศทางเดียวกัน ส่วนขนาดของครัว เรือนและระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการออมในทิศทางตรงกันข้าม (2) สำหรับในเขตชนบทนั้นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมภาคครัวเรือนคือ รายได้ของครัวเรือน จำนวนผู้พึ่งพิง และระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน โดยที่รายได้และระดับการศึกษาของ

หัวหน้าครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางเดียวกัน ส่วนจำนวนผู้พึ่งพิงมี ความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางตรงกันข้าม

สำหรับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายในการออมของครัวเรือนพบว่า ทั้งในเขตเมืองและ เขตชนบทของจังหวัดเชียงใหม่ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อใช้ในยามเจ็บป่วยหรือยามชรา ซึ่งเป็น การออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตมากกว่าเพื่อหาผลประโยชน์ ส่วนผู้ที่ไม่มีการออมทรัพย์กับสถาบัน การเงินก็เนื่องจากมีรายได้น้อย จึงมักเก็บไว้กับตัวเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ก็เพราะ ต้องการความสะควกและความคล่องตัวในการนำเงินออกมาใช้

Thesis Title The Analysis of Household Saving in Chiang Mai

Province

Author Miss Charinee Chatchaisittigool

M.Econ. Economics

Examining Committee Asst.Prof. Vasant Siripool Chairman

Asst.Prof. Porntip Tianteerawit Member

Lecturer Thanes Sriwichailamphan Member

ABSTRACT

The main objectives of this study was to find economic and social factors affecting household saving behavior and the objectives of saving of household in Chiang Mai Province.

Data use for this study were (1) primary data collecting from designed questionnaire used to interview 434 households, and (2) secondary data from various concerned documents of government agencies and various researchs. Descriptive analysis was used to explain household saving behavior and used quantitative analysis, multiple regression, to find economic and social factors affecting saving.

The result of the study showed that the main factors determining the household saving in Chiang Mai were household income, household size, and number of dependents. The change in household income caused changed in household saving in the sane direction, while the changes in number of dependents and household size caused changed in household saving in the opposite direction. Considering urban and rural household saving indicated that (1) main determinants of urban household saving were household income, household size, number of dependents and education level of household head. The changes in household income and number of dependents caused the change in household saving in the same direction, while household size and education level of household head had opposite relation with household saving, and (2) for rural households, the main determinants of rural household saving were household income, number of dependents and

education level of household head. The changes in household income and education level of household head caused the change in household saving in the same direction, while number of dependents changed in the opposite direction with household saving.

For objectives or purposes of household saving, the study found that the most important purpose of saving of both urban and rural residents in Chiang Mai was precaution against sickness and aging which was saving for the uncertain future rather than saving for speculation. For those low income households which had no saving accounts with banks and financial institutions preferred to keep cash in hand for daily spending which in their senses were more convenience for them.